

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 57–58 (13962–13963), 16 ЛИПНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.



У наших надії є імена!

МИНУЛОГО ТИЖНЯ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ ДИПЛОМАМИ ТА МЕДАЛЯМИ БУЛИ НАГОРОДЖЕНІ ПЕРЕМОЖЦІ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕТАПІВ КОНКУРСУ-ЗАХИСТУ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКИХ РОБІТ УЧНІВ-ЧЛЕНІВ МАЛОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ (МАН).



14–16 травня відбувся заключний етап конкурсу Малої академії наук, у якому в складі команди Київської області брали участь 16 учнів та вихованців закладів освіти нашого міста. Серед 30 призових місць, які здобула Київщина, 12 перемог вибороли юні науковці Білої Церкви, а це 40 відсотків обласного складника!

Міський голова Геннадій Дикий привітав переможців із високими досягненнями та зазначив, що земляки надзвичайно пишаються ними й горді, що Біла Церква має таких талановитих дітей. Він також побажав тим, хто закінчує навчання, вступити в омріяні виші, а тим, хто продовжує, – вірити в себе і працювати задля досягнення мети. Голова подякував і вчителям та батькам, які навчали й виховували талановиту юнь, розповідають офіційні джерела.

Привітав обдарованих дівчат та хлопців і начальник управління освіти й науки Юрій Петрик. Отож, вітаємо наших юних дослідників та їхніх наукових керівників, а саме:

I місце

Кабатов Тимур, учень 10 класу БСШ №9 з поглибленим вивченням іноземних мов, секція «Англійська мова», науковий керівник Шишко І.П.

II місце

Ільницька Валерія, учениця 10 класу БНВО «Перша Білоцерківська гімназія», секція «Французька мова», науковий керівник Хмельницька І.В.; Снігур Аліса, вихованка ЦПО «Соняшник», секція «Археологія», науковий керівник Гаврилюк В.Ю.; Повзун Олександр, учень 11 класу БСПМШ №16 імені М.О. Кириленка, секція «Електроніка та приладобудування», науковий керівник Гаркуша О.І.

III місце

Кравець Дмитро, учень 10 класу БЗШ №6, секція «Журналістика», науковий керівник Омельченко Т.В.; Геращенко Данііл, учень 11 класу БСПМШ №16 імені М.О. Кириленка, секція «Історія України», науковий керівник Потильчак С.Й.; Шквира

Юлія, учениця 10 класу БНВО «Лицей-МАН», секція «Історичне краєзнавство», науковий керівник Бурлака С.І.; Якименко Юлія, вихованка ЦПО «Соняшник», секція «Етнологія», науковий керівник Гаврилюк О.М.; Зелена Вікторія, учениця 10 класу БЗШ №21, секція «Гідрологія», науковий керівник Мельник Л.М.; Климчук Олександр, учень 10 класу БЗШ №6, секція «Ботаніка», науковий керівник Сабадин В.Я.; Михайлюк Дмитро, учень 10 класу БСШ №1 з поглибленим вивченням слов'янських мов, секція «Хімія», науковий керівник Кушнір І.М.; Григорчук Олександра, учениця 10 класу БЗШ №17, секція «Екологія», науковий керівник Злочевська Н.О.

Дипломами учасників фінального етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН України нагороджено:

Писаренко Євгенію, ученицю 9 класу БЗШ



№7 імені генерал-полковника Геннадія Воробйова, секція «Літературна творчість», науковий керівник Попова Л.В.; Погребняк Поліну, ученицю 10 класу БСШ №9 з поглибленим вивченням іноземних мов, секція «Німецька мова», науковий керівник Філіпович Л.І.; Беженар Юлію, ученицю 11 класу БНВО «Лицей-МАН», секція «Астрономія та астрофізика», науковий керівник Грушник О.І.; Бицюру Артема, учня 11 класу БСШ №1 з поглибленим вивченням слов'янських мов, секція «Педагогіка», науковий керівник Іванченко Н.П.

ПИШАЄМОСЯ НАШИМИ ЮНИМИ НАУКОВЦЯМИ ТА БАЖАЄМО ЇМ НОВИХ ПЕРЕМОГ!

Гайок відзначив День села

Цього року ще одна територіальна одиниця міської громади – Гайок (Тетянівка) – відсвяткувала День села сучасно. Гайок входить до складу Вільно-тарасівської сільської ради та налічує 315 жителів, які проживають у 186 дворах. Також тут мешкають 3 воїни АТО, йдеться в офіційних джерелах.



Із привітаннями до присутніх звернувся Білоцерківський міський голова Геннадій Дикий: «Шановні гайчани! Сьогодні ми вперше святкуємо День села у складі Білоцерківської міської територіальної громади. За ці пів року міська влада вже доклала зусиль, щоб зробити ваше життя кращим. Ми й надалі будемо продовжувати цю практику. Наша мета – щоб молоді люди не виїжджали з сіл, а дісталися міста щоб було легко і зручно. Ми за те, щоб кожен населений пункт мав школу, садочок та амбулаторію». Привітали присутніх також перший заступник міського голови Інна Новогребельська та його заступник Катерина Возненко.

Геннадій Дикий вручив грамоти ряду жителів Гайка, які працюють у різних сферах його життєдіяльності та своєю щоденною працею розвивають рідне село.

Також цінними подарунками були нагороджені довгожителі Антоніна Іванівна Дудка, Варвара Михайлівна Строчак та Валентина Василівна Онищенко, яким у 2021-му виповнюється 91 рік. Не залишили без уваги і дві пари, які цього року відзначили своє золоте весілля, та пару, яка побралася 2021-го. Також привітали сім'ю Куроченків, у яких цьогогоріч з'явився малюк Захарчик.

З нагоди свята односельців поздоровила староста сіл Гайок, Вільна Тарасівка та Володимирівка Ольга Костина.

Активним жителям села надали право покласти квіти до пам'ятника жертвам Голодомору та загиблим односельцям у роки Другої світової війни.

Творчими номерами присутніх вітали вокальний ансамбль «Берегиня», народний вокальний ансамбль «Вербиченька», квартет «Фольк», тріо «Чорнобривець», викладачі та учні Білоцерківської школи мистецтв №5 та ін.

Також під час святкування можна було переглянути виставку ужиткового мистецтва, презентовану жителями села. Для наймолодших організували розваги та частування солодкою ватою. На завершення свята усіх учасників заходу пригостили короваєм.

Святкували нащадки славних запорожців

10 липня ще одна невід'ємна частинка Білоцерківської громади відсвяткувала День села – мальовниче та самотутнє Городище, пишуть офіційні джерела.



Село над Росією було засноване козаками, частина яких оселилась тут після знищення Запорізької Січі в XVI столітті. Тож його жителі мають повне право вважати себе

нащадками славних запорозьких козаків.

На свято завітав і міський голова Геннадій Дикий, який побажав усім присутнім миру, міцного здоров'я, незламної віри у світле майбутнє та сил для досягнення поставлених цілей. Він привітав найстарших мешканців села та подружжя, які цьогогоріч відзначають ювілей. Цінні подарунки вручили довгожителю (понад 90 років) Марії Штиці, Надії Шарай та Тетяні Ярмолю; подружжям: Ользі та Миколі Антоненкам як найстаршій парі села (61 рік у шлюбі), Марії та Олександрі Мордусенкам (60 років спільного життя), Валентині та Миколі Макаревським (50 років).

Почесні грамоти отримали жителі, які щоденною працею розвивають рідне село: Василь Паустовський, Андрій Поліщук, Сергій Красніков.

Привітала жителів зі святом староста сіл Пилипча, Глибочка, Городище Галина Нечипоренко. Вона вручила цінні подарунки багатодітній сім'ї Світлани Щур та Максима Вдовики, в якій підростають троє дітей до 18 років; найменшому жителю села Назару Радчуку та парі молодят, які нещодавно одружилися, – Ірині та Олександрі Маркусенкам.

Також отримали заслужені нагороди мешканці села в номінаціях: «Квітуча садиба» – Галина Сорокіна; «Працьовита господиня» – Надія Боцман та «Добрий господар» – Микола Драбинко.

Святковий настрій селянам подарували учасники прекрасного концерту. Після закінчення урочистої частини всіх частували козацькими стравами та запашним короваєм.

ПРОБЛЕМА

Знищення мережі проводового мовлення — це удар по національній безпеці

Приводом до цієї публікації стали численні дзвінки наших читачів, які звикли слухати проводове радіо, справно платять за нього, але не можуть отримати якісну послугу. Адже їм все важче домогтися ремонту одного з найулюбленіших джерел інформування.

Для самотньої людини поважного віку, яка звикла отримувати інформацію з радіоприймача і для якої радіо є єдиним живим голосом в оселі, відповідь кол-центру «Укртелекому»: «Скоро радіо на решті не стане» — справжня трагедія.

Офіційна причина того, що «радіо не стане», оголошена монополістом — збитковий такий напрям діяльності підприємства. Тож трохи історії. «Початок кінця» проводового радіо почався з рішення держави віддати «Укртелеком» у приватні руки. Ренат Ахметов отримав справжню «вишеньку з торта», коли приватизував це підприємство — багате на нерухомість, дорожочинні метали та мережі.

ПАТ «Укртелеком» роками готував українців до тотального знищення мережі проводового радіо, інформуючи про від'ємну динаміку зміни кількості



Яка ситуація в Білоцерківській громаді? Про це нам розповіла **т.в.о. директора телерадіоорганізації «Місто» Тетяна Цейтліна**, яка, власне, і веде програми місцевого мовлення:

«В громаді залишилось близько 3500 радіоточок (один із найкращих показників по Київській області). Це найстійкіші наші прихильники. І хоча редакція жодним чином не може вплинути на технічний бік мовлення, наше завдання — саме завдяки цікавому контенту зберегти слухачів.

Основною причиною зменшення кількості домогосподарств, що користуються проводним мовленням, є висока конкуренція з більш доступними цифровими джерелами інформації, а також те, що «Укртелеком» не зацікавлений у сталому функціонуванні власних мереж та масово звільняє фахівців, які обслуговували не лише радіо, а й телефон, інтернет.

Але ми тримаємось. У тих громадах, де залишився місцевий мовник, — радіо ще жевріє. Важливим є і підтримка місцевої влади, і ставлення місцевого представництва «Укртелекому». Користуючись нагодою, висловлюю вдячність справжнім патріотам справи зв'язківця: Олексію Коробкову, Вадиму Драніку, Василю Патковському, Євгену Морозу, бо без них у громаді про радіо вже можна було б забути.

Зараз ми намагаємось вижити і візуалізувати свій контент у мережі «Інтернет». Але це відбувається лише за волонтерської підтримки приватного підприємця, фахівця у сфері телебачення Іллі Звягіна, який жертвує своїми часом і ресурсами, аби нам допомогти. Отже, існуємо тільки завдяки добрим людям. Прикро, що протягом 2020 року редакція втратила одного з основних замовників послуг — районну державну адміністрацію. За офіційним поясненням — через відсутність коштів у районному бюджеті. Добре, що міська рада й досі зацікавлена в тому, щоб радіо працювало. Нещодавно питання щодо діяльності підприємства розглядалось на депутатській комісії. Приміщення редакції надано рішенням сесії на пільгових умовах.

Сподіваємось, що ми зможемо вижити в такій складній ситуації і в 2022 році продовжимо нести новини до кожної оселі наших стійких слухачів.

І наостанку: знищення мережі проводового мовлення — це удар по національній безпеці в час війни, а також значне зменшення аудиторії головного суспільного мовника. Вирішувати проблему треба на державному рівні із залученням представників РНБО, органів законодавчої та виконавчої влади, Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, а також Національної ТРК. Для того, щоб зберегти хоча б ту кількість радіоточок, що залишилися, необхідно створити механізм державної підтримки соціально незахищених користувачів цієї послуги, розширити коло пільгових категорій. Такий механізм працює на місцях. Але цього замало! Потрібне втручання держави».



абонентів. Мовляв, вони начебто самі масово відмовляються від користування дротовим радіо: «За наявності безплатної альтернативи ефірного мовлення та інтернету кількість користувачів проводового мовлення за останні 5 років скоротилася більш ніж утричі — з 1,7 мільйона до 400 тисяч».

Хтось зауважить: кому сьогодні в Україні потрібне те дротове радіо? Прийшов час позбутися його, як залишку радянського минулого. Технології стрімко змінюються, традиційні радіоточки вже давно поступилися інтернет-ресурсам. Проте частина українців звикла до «брехунця». Готуючи їжу, пораючись по господарству, вони можуть чути не лише новини, а й точний час, погоду, корисні поради. Більше того, радіо — найнадійніший сигнал оповіщення цивільного населення.

Але для сучасних менеджерів це не аргумент! Чому? Навіть якщо керуватись логікою монополіста, наразі абонентами радіо залишилися тільки сумлінні слухачі, які справно сплачують більше ніж півсотні гривень, щомісяця! Не прибутково, але і не зовсім збитково, враховуючи тотальне скорочення персоналу! Хто може вплинути на ситуацію? Коли «Укртелеком» перестав бути державною компанією, ніхто не подумав про зобов'язання новоствореного власника щодо проводового радіо.

Мабуть, є аксіомою те, що в Україні недоцільно відмовлятися від проводового радіо, поки не знайдено йому альтернативи, адже саме воно несе потужний ідеологічний, україно-спрямований контент! Так, це не наймасовіший засіб інформації, але сотні тисяч хочуть його чути! Чому держава відвернула від цих людей та відправила проблему у вільне плавання, це запитання до представників вищих щаблів влади, РНБО тощо.

До речі, до п'ятого Президента П. Порошенка звертались навіть найвідоміші українські митці з приводу захисту і збереження проводового радіо. Лист в адміністрації взяли до уваги, але приватний монополіст все ж продовжує тримати курс на знищення.

П РА В О С Л А В Н А ЦЕРКВА УКРАЇНИ нагородила медаллю Святого великомученика Юрія Переможця генерального директора ТОВ «Земля Томилівська», багаторічного незмінного волонтера, небайдужу людину, патріота України **Сергія Вахнія**.

Відзнаку від імені митрополита Київського і всієї України Епіфанія під час величю святування Томилівкою Дня села передала Сергію Петровичу координатор волонтерів Білої Церкви та району Тетяна Василенко.



Зростання рейтингу Тимошенко — закономірне, — експерт

Команда Тимошенко здобуває все більше прихильників серед українців, тому що не співпрацює з олігархами, має чіткий порядок денний та розроблений фаховий план дій для розв'язання нагальних проблем українців, демонструє згуртованість і не використовує порожні інформаційні приводи для піару.

Про це пише політолог Ігор Петренко у своєму блозі на «Корреспондент.net», аналізуючи динаміку рейтингу партій на основі опублікованого опитування КМІСу.

Він звертає увагу на те, що якщо порівнювати його результати з аналогічними опитуваннями, то «Слуга народу» стабільно тримає перше місце, ОПЗЖ та ЄС втрачають голоси, а ось «Батьківщина» суттєво нарощує підтримку.

«Фактично ця полісила покращила свій результат на три відсотки. Зростання рейтингу Тимошенко теж в принципі закономірне. Вона як досвідчений політик активно займається важливими для суспільства питаннями, як-от бідність, тарифи, продаж землі, зарплати, пенсії та інші соціальні виплати. Вона обрала стратегію конкретних справ і під кожну тему в неї є чіткі кроки, наприклад, референдум по землі, законопроекти по газу, енергетиці тощо», — зазначає Петренко.

За його словами, зараз спостерігається зміна політичного ландшафту в сегменті опозиційних політичних сил.

Він радить працювати з електоратом, який розчарувався й не планує йти на вибори.

«Наразі ключова теза Тимошенко: треба, щоб усі національні ресурси працювали на українців — земля, дешева електрика український газ, дешева атомна електроенергія, запаси корисних копалин в наших надрах, все, що належить Україні. Це подобається українцям, що й відбивається на підтримці цієї партії», — констатує політолог.

Нагадаємо, відповідно до нещодавно опублікованого опитування суспільно-політичних настроїв українців, яке провів Київський міжнародний інститут соціології, якби вибори до Парламенту відбувалися в кінці червня, до Парламенту пройшли б 7 партій. Найстрімкіше зростання електоральної підтримки продемонструвала «Батьківщина» Юлії Тимошенко, яка, додавши 3%, вийшла на друге місце партійного рейтингу.

Ольга ІВАНЕНКО

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ ГРОМАДИ,
звертаємо увагу, що на постійній основі працює гаряча лінія «Батьківщини» Київської області.

Якщо ви зіткнулись із рейдерським захопленням, стали учасником земельного конфлікту, звертайтеся за телефоном: 0800-500-982 з 9.00 до 18.00, з понеділка по п'ятницю.



У місті тривають Білоцерківські Спортивні ігрові літні змагання «Спорт для всіх у кожному дворі», їх спорядить управління з питань молоді та спорту й Білоцерківський міський центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

◆ За перший тиждень змагань працівники Центру та волонтери провели три етапи змагань на спортивних майданчиках, що на вул. Гайок (БНВО «Звіття»), Гетьмана Сагайдачного, 58, Молодіжній, 22. У заході вже взяла участь понад 150 дітей. Учасники мірялись силами у матчах з футболу, серсо і гольфу; змагались у стрибках на скакалці; з'ясували, хто найкращий у влучності, сили, швидкості, стрибучості.

◆ Переможці та призери футбольних баталій одержали кубок, дипломи та медалі. Переможцям та призерам змагань в окремих видах програми подарували іграшки, а всі учасники отримали солодкі призи.

◆ На всіх етапах змагань за юних спортсменів вболівали тата й мами, дідусі та бабусі, брати й сестри, а також просто небайдужі мешканці прилеглих до майданчика будинків.

◆ Дітлахи й підлітки, поспішайте! «Спорт для всіх у кожному дворі» найближчим часом завітає й до вас: вул. Гаєва, 4 (16 липня, 17:00-20:00), бульвар М. Грушевського, 10 (19 липня, 17:00-20:00), вул. Леваневського, 22 (21 липня, 17:00-20:00), вул. Л. Українки, 41 (23 липня, 17:00-20:00), вул. Тарасанська, 167, ЗОШ № 22 (26 липня, 17:00-20:00), с. Шкарівка, парк ім. Шевченка (28 липня, 15.00-18.00).

3 офіційних джерел



Водний похід під прапором «Чорних запорожців»

Липень для нашого регіону ознаменувався тим, що сім днів першої декади річка Рось бачила над своїми водами не звичайний, але вкритий нев'яною славою прапор.

Чорне полотнище з білим людським черепом на такому ж чорному щиті з червоними вставками в обрамленні автоматів та БМП, з написами: «Чорні запорожці», «Україна або смерть», «Буде вільна Україна – будем вільні ми!». Прапор страшний та ненависний для громадян РФ, сепаратистів, адептів «руського міра» та всіляких зайд, які сплять та бачать прихід Путіна в Україну. Він незрозумілий для тих, хто «втомився від війни», ховаючись на заробітках у Польщі або в тій же Московії чи ще деінде, хто досі вважає, що на Сході йде громадянська війна, а Росія – наш друг, хто радісно заводять гучні та веселі свята, коли хоронять наших захисників.

Але цей прапор рідний та дорогий українцям, які люблять свою Вітчизну, знають власну історію та шанують наших захисників. А особливо тим, хто зі зброєю в руках бив та продовжує бити на Сході України москвитів та їхніх сепаратистських холуїв. Це прапор безкомпромисної боротьби та жертвності. Під подібним прапором, з тим же гаслом – «Україна або смерть», козачки Першого кінного полку Чорних запорожців героїчно били московсько-більшовицьких загарбників. А тепер під дещо модернізованим стягом Чорні запорожці 72-ї окремої механізованої Білоцерківської бригади героїчно б'ють ворога на Донбасі.

Від Володарки до Білої Церкви учасники водного походу несли на своїх туристських човнах знамено бригади у супроводі синьо-жовтого Державного прапора України, червоно-чорного – бойового та малинового – козацького стягів. Похід організувала Білоцерківська громадська молодіжна організація «Фонд підтримки молодіжної політики» (керівник – Юрій Григорович Юхименко). Він відбувся завдяки міському конкурсу проєктів у сфері роботи з дітьми та молоддю для інститутів громадянського суспільства під егідою управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради.

Безпосередньо керували походом члени «Фонду підтримки молодіжної політики» Валерій Миколайович та Наталія Геннадіївна Пантюшенки, які працюють у Білоцерківському центрі позашкільної освіти «Соняшник». Всі учасники походу – його вихованці. Серед них були діти з сімей учасників АТО–ООС, сироти та з багатодітних родин.

Керівник походу, володар титулу «Кращий методист України» Валерій Пантюшенко, зазначив, що цей похід має насамперед сприяти військово-патріотичному вихованню українських дітей. Адже на восьмому році



російсько-української війни наше військово-патріотичне виховання перебуває в катастрофічному стані. І, що дуже тривожно, агресор має більше ніж мільйонну «Юнармію», яка з кожним днем зростає, а нещодавно було створено ще й «Юнфлот». Не відстають від РФ і не визнані «республіки» в ОРДЛО. Досить потужний резерв для окупантів, чи не так? А українське військово-патріотичне виховання залишається на рівні домайданівського періоду.

Звісно, один такий похід не спричинить перевертання у військово-патріотичному вихованні. Але це не поодинокі заходи, скоріше, окремий елемент заходів військово-патріотичного виховання, над якими працює подружжя Пантюшенків.

Шістнадцять осіб на семи човнах різного типу та розмірів пройшли 47 км водою. Довелося веслувати і в спеку, і в дощ, і при зустрічному вітрі та зіткнутися з рядом перешкод. Траплялися тісні та мілкі ділянки річки, де катамаран шириною в два метри буквально затискався між берегами. В окремих місцях натрапили на складнопрохідні пороги та дві дамби.

Були й цікаві речі. Учасники, згідно із планом краєзнавчої роботи, провели екскурсію на унікальному комплексі водяних млинів, збудованих у XIX столітті між Щербакми та Городищем-Пустоварівським. Позналилися з новозбудованою 2019 року гідроелектростанцією біля с. Глибочки.

Похідна флотилія, коли наближалася до населеного пункту або групи людей на березі, шикувалася певним порядком і йшла з патріотичними піснями та кричалками, що завжди подобалося місцевим мешканцям. Люди привітно зустрічали і учасників походу, і прапори. Та найпривітніше вітала Біла Церква.

Учасники походу відмінно виконали свою місію, і кожен з них був нагороджений спеціальною медаллю за участь у водному поході.

Микола СКРИПКА

Як не стати жертвою блискавки під час грози

Влітку сильна спека в Україні чергується із грозами – типовим атмосферним явищем теплої пори року. Найнебезпечнішими під час грози є розряди блискавки, температура якої може перевищувати 30 тисяч градусів за Цельсієм – це приблизно в 5 разів більше за температуру на поверхні Сонця. У середньому блискавичний розряд поширюється зі швидкістю понад 190 тисяч км/с, а його довжина становить 3–4 км. За статистикою, щороку в світі від удару блискавки гинуть до 3000 людей. У зв'язку з цим управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення Білоцерківської міської ради черговий раз нагадує про правила безпечної поведінки під час грози.

Якщо ви перебуваєте вдома, зачиніть усі вікна та двері. В приміщенні не повинно бути протягу, що, як магніт, притягує кульову блискавку. Тримайтеся подалі від електроприладів, антен, проводів – усі вони притягують розряд.

Якщо ви перебуваєте на вулиці, уникайте високих дерев, металевих парканів, стін, біля яких ростуть дерева.

Якщо ви опинилися в лісі, не ховайтеся від грози на узвишші. Знайдіть низькі дерева, що стоять поряд. Ховатися під одним високим деревом небезпечно для життя. Ні в якому разі не бігайте й не плавайте. Зверніть увагу на місцевість: якщо на деревах помітні сліди від потрапляння блискавки, отже, ґрунт навколо має високу провідність електрики, і блискавка б'є туди постійно. Дуб, тополя, сосна та ялина – найбільш уразливі для розрядів електрики, найменше – верба, клен та куші.

Якщо ви опинилися в полі, знайдіть заглиблення в землі. Воно повинно бути сухим – волога земля сильніше проводить електрику. Якщо поблизу немає сухого заглиблення, сховайтеся в мокрій землі, але не лягайте в повний зріст.

Якщо гроза застала вас під час прогулянки на велосипеді чи мотоциклі, терміново зупиніться – це небезпечно. Коли ж ви в автомобілі, безпека вам не загрожуватиме. Але не забудьте зняти всі металеві антени з поверхні машини, які можуть притягувати розряди.

Запам'ятайте: всі електричні прилади, зокрема мобільні телефони, є своєрідними приймачами для кульових блискавок. Тому в жодному разі не користуйтеся ними під час грози, натомість негайно їх вимкніть.

*Будьте розсудливі!
Бережіть себе, своїх дітей, рідних та друзів,
строго дотримуйтеся
правил поведінки
під час грози!*



Додаток 3
до Порядку передачі документації
для надання висновку з оцінки впливу
на довкілля та фінансування оцінки впливу на довкілля

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання)
202012297229
(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ

ПРО ПОЧАТОК ГРОМАДСЬКОГО ОБГОВОРЕННЯ ЗВІТУ З ОЦІНКИ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність.

Планованою діяльністю передбачається реконструкція існуючих будівель літери «Д», «Ж», «З», «Ц» з пристосуванням під вирощування та відгодівлю свиней продуктивністю 7962-9077 голів на рік в с. Тарасівка Узинської міської територіальної громади Білоцерківського району Київської області з метою виробництва продукції свинарства повного циклу.

На свинофермі планується одночасне утримання 345 свиноматок, 2 кнурів, 1660 порослят та 2816 голів свиней одночасного утримання вагою 30-110 кг. Орієнтовна реалізація від 7962-9077 голів свиней на рік.

Реконструкція існуючих будівель свинарників здійснюватиметься на східній околиці села, а саме: вул. Молодіжна, 58 (раніше Леніна), с. Тарасівка Білоцерківського району Київської області. Земельна ділянка загальною площею 13,0218 га, кадастровий номер 3220486900:02:011:0010.

(загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо), місце провадження планованої діяльності)

2. Суб'єкт господарювання.

Приватне орендне підприємство «АГРО-ФІРМА УЗІНСЬКА», код ЄДРПОУ 00385916, юридична адреса: Україна, 09161, Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Узин, вул. Волі, буд. 26.

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи-підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це

відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті), місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення.

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, Департамент екологічної оцінки та контролю, відділ оцінки впливу на довкілля 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, OVD@mepr.gov.ua, тел./факс +38 (044) 206-31-40, +38 (044) 206-31-50, +38 (044) 206-31-13

контактна особа – Тіщенко Марина Олегівна, директор департаменту

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля.

Висновок з оцінки впливу на довкілля, що видається Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України, Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»

Дозвіл на виконання будівельних робіт, що видається органом виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»

(вид рішення про провадження планованої діяльності, орган, уповноважений його видавати, нормативний документ, що передбачає його видачу)

5. Строки, тривалість та порядок

громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань.

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядуються.

Тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби (COVID-19), спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадські слухання не проводяться і не призначаються на дати, що припадають на цей період.

Громадські слухання (перші) відбудуться

(зазначити дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбудуться

(вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності.

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, Департамент екологічної оцінки та контролю, відділ оцінки впливу на довкілля 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, OVD@mepr.gov.ua, тел./факс +38 (044) 206-31-40, +38 (044) 206-31-50, +38 (044) 206-31-13

контактна особа – Тіщенко Марина

Олегівна, директор департаменту

(зазначити найменування органу, поштову та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій.

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, Департамент екологічної оцінки та контролю, відділ оцінки впливу на довкілля 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, OVD@mepr.gov.ua, тел./факс +38 (044) 206-31-40, +38 (044) 206-31-50, +38 (044) 206-31-13

контактна особа – Тіщенко Марина Олегівна, директор департаменту

(зазначити найменування органу, поштову та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другого пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності.

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 571 аркуші.

(зазначити усі інші матеріали, надані на розгляд громадськості)

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відміне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними:

- ПОП «АГРОФІРМА УЗІНСЬКА»: 09161, Київська обл., Білоцерківський р-н, місто Узин, вул. Волі, буд. 26, з 14.07.2021, контактна особа Козачук Андрій, тел.: (0456) 32-15-83.

- Тарасівський старостинський округ: 09166, Київська обл., Білоцерківський р-н, с. Тарасівка, вул. Соборна, буд. 30 А, з 14.07.2021, контактна особа Козел Олег Павлович, тел.: (04563)-24110.

- Узинська об'єднана територіальна громада: 09161, Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Узин, вул. Незалежності, буд. 16/1, з 14.07.2021, контактна особа Гринчук Віталій Юрійович, тел.: (04563) 2-11-55.

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськість може ознайомитися з документами, контактна особа)

Полонез

Скорочено

З якогось часу мої дитячі ранки почали вести свій відлік із шостої. Щойно бабця видоїть корову, я хапаю слоїка і несу його до маленького будиночка з великим старим садом, яскравим квітником і дивним підсвічником у кімнаті.

– Це менора, – пояснила мені тьоття Саша.

Боря перевернув життя дяді Міші й тьотті Саші з ніг на голову. Він мав у дитинстві легку форму аутизму. Радіоточка в домі була його улюбленим місцем. Хлопчик міг там сидіти днями в очікуванні музики.

Коли Борі було чотири роки, дядя Міша накупляв багато платівок, а ще домовився з учителями музичної школи, щоб займалися із Борею.

– Уявляєш: він одразу обрав віолончель! Тільки побачив її, ще в футлярі, підійшов, обійняв і сказав: «Моя!» А за півроку вже грав етуди!

Коли Борі виповнилося сім років, тьоття Саша взялася оформляти його до школи і повела в поліклініку. Там було багато людей і ще більше емоцій. Боря злякався. Не розплакався, просто замкнувся в собі й не зміг відповісти на жодне запитання лікарів.

– Він дуже талановитий, – пояснювала їм тьоття Саша. – Боря – музикант. Але дуже чуйний та сором'язливий.

Спочатку лікарі виставили йому аутизм і направили на консультацію до обласного дитячого психіатра. Коли Боря почув плач дітей, це вразило його настільки, що висновок обласного спеціаліста був однозначним: олігофренія в стадії дебільності. В Києві його автоматично підтвердили.

– Такі діти мають перебувати у спецзакладах, – сказав якийсь дуже відомий радянський професор.

Із лещат радянської психіатрії Борю неймовірними зусиллями батьків та більш-менш впливових радянських євреїв удалося витягти через вісім років. В нього не було більшості зубів, зате були туберкульоз, псоріаз і виразка шлунка. А ще Боря вмів рівненько застеляти ліжко, їсти суп скоринкою хліба, міцно прив'язувати до пісюна целофановий кульок для збору сечі, щоб не відволікатися від рубання дров чи іншої роботи, віртуозно грати на перевернутих металевих мисках і співати сороміцькі частушки.

Про це все я довідалася значно пізніше. А тоді, в моїх десять, я стояла в них у коридорі, чекаючи, поки тьоття Саша перелле молоко, щоб забрати слоїка, і слухала музику.

– Тобі подобається? – запитала тьоття Саша трохи здивовано. – Це Ференц Ліст. А Боря грає на віолончелі. Хочеш послухати? Але прошу: зроби вигляд, що все, що ти побачиш, саме таким і має бути, добре?

Боря був високий, худощавий, із величезними чорними очима і таким же об'ємним носом. Йому було років двадцять п'ять, він снідав за столом у кімнаті з великою книжковою шафою та плетеним кріслом, у якому височіла віолончель. А в шафі стояли, сиділи і лежали ляльки. І в кожній іграшці був маленький музичний інструмент.

– Люба хоче послухати, як ти граєш, – сказала тьоття Саша.

Боря відклав скибку чорного хліба, відсунув набік кухлика з молоком і пильно подивився на мене.

Боря переодягнувся в чорний смокінг із краваткою-метеликом на сорочці під високим комірцем. Ляльок із книжкової шафи поставив на стіл у якомусь дивному порядку. Я зрозуміла, що це оркестр.

– Я диригуватиму, – сказав Боря й увімкнув програвача. – Огінський. Полонез, – урочисто проголосив він, опустивши голку на доріжку платівки. – «Процання з Батьківщиною». Так називається цей трівр.

Зачепив мене той «Полонез» у виконанні Борі з його ляльковим оркестром. А в листопаді 1989 року я почула від тьотті Саші слово «Алія».

– Що це? – запитала.

Вона подумала і сказала:

– Це таке, як двічі полонез. Одночасно і повернення додому, і прощання з батьківщиною.

– Але навіщо? – допитувалася я.

– Боря. Все заради Борі, – казала вона. – Коли ми забрали його з того інтернату, це було пекло. Моя дитина, мій хлопчик підірвався о п'ятій ранку, застеляв ліжко за тюремним зразком і намагався примотати собі кулька до... ну, ти зрозуміла... щоб туди пісяти увесь день. Він поривався мити підлогу, шукав відро й ганчірку, просив тата зробити йому швабру. Він був не людиною, не п'ятнадцятирічним юнаком, Боря був зацькованим дресиро-

ваним звірям. Ми роки потратили, щоб зняти отой страшний діагноз. Але вилікувати сина не змогли. СРСР – не та країна, де лікують, тут калічать, вбивають, знищують. Я боюся, що якось Боря опиниться знову в якомусь такому спецзакладі. Не хочу того.

Вийжджали вони довго і проблемно. А два останні дні перед їхньою алією були неспокійними й гамірними. Дядя Міша бідкався:

– Лише чотири місця багажу! А в нас виходить шість та ще віолончель і чемодан із Боріним оркестром. Ми мусимо взяти ці ляльки. Син без них не поїде.

...Першого листа ми отримали аж через рік. В ньому тьоття Саша розповіла, як їх вимучили в аеропорту, коли перевіряли багаж і вилучали заборонені до перевезення речі. Як конфіскували віолончель під приводом того, що інструмент старий та, ймовірно, становить історичну й культурну цінність. Як перебирали, промащували всі рубчики в одязі, просвічували рентгеном тіло й продивлялися на апараті УЗД вміст кишківника. Як у Борі стався напад ядухи і все його тіло звело судомами та майже паралізувало, коли митники відламували в ляльок руки-ноги і відривали голови в пошуках, можливо захованого там, золота.

Через усі ці перевірки вони пропустили свій літак і ще чотири доби жили в ізолюваному залі очікувань аеропорту, без права вийти з нього на свіже повітря. Уже не громадяни СРСР і ще не ніяк не приналежні до держави Ізраїль. Боря почувався вкрай погано, але тримався мужньо. Він склав до купи поламаних ляльок, посадив їх на кришку чемодана й цілими днями мугикав мелодії, імітуючи гру на віолончелі.

Коли шасі літака торкнулися посадкової смуги аеропорту ім. Бен Гуріона, в Борі відкрилася шлункова кровотеча. Замість центру для новоприбулих, їх відправили до лікарні. Тьоття Саша сиділа на м'якому дивані в кімнаті-почекальній, тремтіла і хвилювалася.

Дівчина-волонтерка уже двічі приносила чай із печивом, а тьоття Саша боялася доторкнутися до ідеально білого горнятка. Дивилася на нього, як на щось нереальне.

– Чому ви не п'єте чаю? – запитала її ламаною російською привітна молода лікарка.

– Я боюся, – чесно зізналася тьоття Саша. – Я не маю чим за нього заплатити. Ми щойно приїхали, розумієте? – Ох! Розумію, – співчутливо подивилася на неї лікарка. – Це безкоштовно. І пообідати в нас теж можна безкоштовно, і перепочити.

– Мого сина мають оперувати.

– Я вже, – усміхнулася лікарка. – Прооперувала і призначила лікування. Власне, прийшла, щоб вам про це повідомити й провести до нього в палату.

Лікарка розповідала їй ще щось, тьоття Саша йшла за нею довгим світлим коридором і думала тільки про те, як вона тихо й непомітно має віддячити цій молодій лікарці, якщо в тої на одязі немає жодної кишені.

Лікарка зупинила її простягнуто зі скрученими в трубочку купюрами руку:

– Пані Сандро, ви в Ізраїлі! Забудьте про такі речі. І ще одне: окрім призначеного мною лікування, вашому синові потрібна допомога психотерапевта.

– О ні! – сполотніла тьоття Саша. – Тільки не це! Благаю! Він не психічно хворий, в нього інше. Тільки не психіатр!

Лікарка здивовано подивилася на неї:

– Це інше, пані Сандро! Це зовсім інше.

І воно все виявилось настільки іншим, що психотерапевт у реабілітаційному центрі розпорядився принести Борі його ляльковий оркестр і сам узявся шукати для нього віолончель. А вже за пів року Боря диригував справжнім струнним квартетом у мовній школі для репатріантів.

Лист тьотті Саші ряснів гучними епітетами держави Ізраїль та, зокрема, одному її клаптикові, який отримала їхня родина в невеликому поселенні неподалік Тель-Авіва.

«Єврейська держава для євреїв, – писала вона. – Хіба може бути щось краще, аніж твоя країна для тебе, а ти – для своєї країни?»

У липні того далекого й незбагненого тепер 1991 року для мене було. Перспектива. Щойно Верховна Рада ухвалила Декларацію про державний суверенітет України. Над уламками СРСР куріло пиллом, димом, надіями і тривогами, але навколо все більше відчувався вітер національних змін.

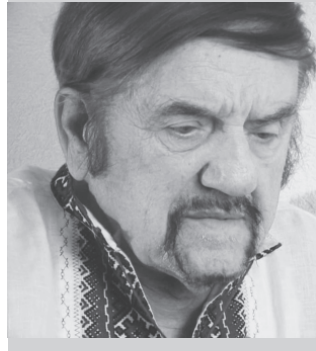
«А ми тую червону калину підніmemo!» – лунало скрізь. І вірилося, що таки ж підніmemo. Зуміemo, зможемо, осилимо.

Наша музика, наша пісня. Наше прощання із кривавою радянською імперією та відродження Незалежної України.

Дзвінка ТОРОХТУШКО

Іванців Володимир Опанасович

(1936-2019)



Народився в Білій Церкві. Навчався в ЗОШ-9. А згодом закінчив столичний політехнічний інститут та держуніверситет ім. Т. Шевченка. Працював на заводі «Сільмаш» на інженерних та адміністративних посадах, редактором заводської багатотиражки. Був головою міськрайон-

ного об'єднання ВУТ «Просвіта».

Член НСПУ. Нагороджений орденом «За заслуги» III ст. Лауреат премії ім. І. Нечуя-Левицького.

Автор численних збірок поезії, публіцистики та перекладу: «Русьва Рось», «Вернутися дощем», «Окраєць часу», «Автограф кохання», «Голокіст», «Подолання синдрому Гоголя», «У часі руху в просторі «Просвіти», «Український знаменник» та ін.

ПОКИ МИ МОЛОДІ



Поки ми молоді,
По коліна нам море і горе,
Гори вірно вартують
На втопаних нами стежках,
В найшвидших річках
Не схитнуться бетонні опори,
Що мов наші сліди,
Поки ми молоді.

Поки ми молоді,
Поспішім будувати й будити
Голосами турбот
Задрімалих у хащах дроздів.
Хай на наших дротах
Ластівки повисають, як ноти,
І гримлять солов'ї,
Поки ми молоді.



Поки ми молоді,
Ні до чого нам ліжка і лаври,
Тільки б пісня одна,
Тільки б думка одна,
Тільки б нам не жаліти
Для друга ні хліба, ні слави,
Тільки б пити, то пити,
Хоч гірко, до дна.

Поки ми молоді,
Починається бабине літо,
І, помітивши нас,
Загальмовують біг поїзди...
Там, де наші сліди,
Нам, як горам високим, біліти,
І протопчуть стежки
Мимо нас молоді.

Меценат, який не відмовився бути українцем



7 липня минуло 100 років від дня народження Петра Ячика (1921–2001) – канадського підприємця українського походження, відомого мецената, який ще до незалежності України підтримував численні українознавчі наукові проекти. Його називають однією з найцікавіших постатей ХХ століття: простий бойківський хлопець із Карпат, заробляючи гроші в Канаді, завжди мав відчуття обов'язку перед Україною. Петро Ячик вважав, що найбільш ефективно і перспективно вкладати гроші в освіту, він популяризував українську історію, мову й науку.

До ювілею відомого мецената, філантропа працівниці бібліотеки-філії № 9 підготували День інформації «Меценат, який не відмовився бути українцем». На абонементі бібліотекарі презентували книжкову ятку «Петро Ячик та українська духовність». Під час години пам'яті «Незвичайне життя Петра Ячика» завідувачка бібліотеки Катерина Волинець познайомила членів клубу «Сузір'я» з віхами біографії видатного українця, його багатомільйонними вкладками у розвиток української науки, освіти, культури, мови. Бібліотекар Зоя Чутковська більш детально зупинилася на історії Міжнародного конкурсу української мови імені Петра Ячика та продиктувала присутнім диктант з української мови «Українець, який відмовився бути бідним». Переможцем стала Галина Федорченко, яка й отримала винагороду – книгу про Білу Церкву.

Петро Ячик мріяв, щоб Україна була сильною й багатою державою, громадяни якої були б заможними і щасливими людьми. Можливо, колись ця мрія українського мецената здійсниться.

Юлія ХАРЧЕНКО



Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.